

== Brije trikrat na mesec. ==

Briveo stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po število besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Iredenta na oslu.

Poslanec v istrskem zboru **Dr. Benatti** je že določil tako da Istra pripada k Italiji. **Benatti-a locuta-causa finita**. — Komu drugemu pa naj pripada čast, da raznese to oslarijo širom vse regione **Giulia**, ako ne dru **Benatti-ju**. In res že čujemo riganje tistega zgodovinskega osla, ki bo nosil tega glasnika odrešitve — od sela do sela vsem oboževalcem — laške politike na oslu.

ODMEVI.

Zbirka družbenih vesellic. Zložil I. Z. Dèvoljub.

Družba zbranih kranjskih fantov,
Skupaj danes tu sedi
Pri »poliču« božje kaplje. —
Grlo krepča in moči.

V kleti rad bi jaz prebival,
Vino čuval, — sode štel;
Ter počasi ga zalival,
Dokler bi ne omedlel. —

Sam Bog ga je vstvaril
In Noe zasadil;
Gostilničar — natočil,
A jaz — ga bodem pil!

Hej! vi »birtna« — še en »š Stefan«
Nam prinesite alj' dva!
Dokler v žepu zadnji vinar,
Nam slovó za Vas igra! —

Francelj, — zdaj na »zdravje«,
Spij ga kar po »kravje!«
Jutri stara Meta,
Skuha ti kofèta,
Črna kot zlodej. —
Glavica razgreta
Se ozdravi zgodej.

Kaj boljš'ga si misliš, kot ta je pijača;
Če spiješ ga v »dušku', kar literčka dva?
Klobasiče s hrenom, prešičeva »krača«.
V nebesih tako, se še živeti ne da!

Čel' jaz bil le »babea«,
B' otroke krstil; —
Pa z vinom — ne vodó,
Da vsak hip bi ga pil!

(Dalje pride.)

Burke slavnih Zabrdanov.

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XX.

Zabrdani redili so kot izvrstni živinorejci že od nekdanj mnogo svinj, katerih meso so kaj radi in mnogo zavživali. Saj je bilo daleč na okoli znano, da spravi sit Zabrdan veliko več svinjine pod streho, kot lačen Italijan. Čudno pa je bilo to, da niso poznali klobas, ker so kot rojeni modrijani mislili, da so čreva le za shrambo tistih neprebavljivih tvarin, katere imenujemo v modernem jeziku odpadke, v prav domačem pa nekoliko drugače. Ni torej čudo, ako nam more Zabrdška krajevna zgodovina pripovedovati sledečo nekoliko smešno dogodbo.

Mesar šel je po noči skoz Zabrd domu in je nesel v robu več klobas. Te so bile deloma mesene, deloma pa kašnate, ali kakor nekod zvane »koline«. Prigodi se mu, da zgubi jedno kašnatih klobas. Ko jo družega dne najde Zabrdčan, ki je šel po cesti, misli, da je žival in koj gre po vasi naznanjat čudno najdbo.

Vse se zbere v bližini klobase, a ne preveč blizu. Zabrdčane naredil je namreč previdne sledeči županov modri izrek:

«Vsaka žival, ki ima rogove že samo spredi, huda je in nevarna. Ta tukaj pa, čeravno je majhna, ima rogove spredi in zadi; torej je še veliko bolj nevarna.»

Kake dolžnosti pa je zdaj občinski svet imel, lahko si mislimo, če vemo, da se je neka točka »Zabrdskih občinskih postav« glasila tako le: »Sveta dolžnost občinskega sveta je, za časa nevarnosti, katere pretijo slavnemu Zabrd, ukreniti in izvršiti nekaj, da se odstrani dotična nevarnost.»

Nevarnost pa je zdaj pretila v podobi hudobne in štiriogate živalice. Ukrene se izmed domačih lovcév zbrati tri najboljše strelee, kateri morajo nestvar vstreliti. Iz bira ni bila kaj lahka, ker je imel Zabrd same izvrstne strelee. Tudi je bilo nevarno slabo streljati, ker mora nevarna žival biti takoj mrtva, da v svoji besnosti ne naredi grozne nesreče. Pa kakor ima vse svoj konec, tako ga je imelo tudi izbiranje. Trije strelei postavijo se v vrsto, a ko prvič sprožijo, odstrele klobasi le spredne rogove. Drugi strel še le zamori klobaso in jo raztrga.

Ko se zdaj Zabrdčani približajo in celó obstopijo zamorjeno žival ter vidijo raztrošeno kašo, menijo jednoglasno:

«Oh kako je dobro, da smo jo usmrtili; le pogledjte, koliko bi bila imela zaroda! Vsa je polna drobnih jajec!«

Razpis nagrade.

Ker nam rozcepljenost v klerikalce, liberalce, demokrate, soeijaliste, radikalce itd. ne zadostuje, razpisujemo nagrado od 300 kron za onega, ki si še kako novo stranko izmislí.

Brivec

v imenu vsega slov. naroda.

Najdražje naj bi bila možu žena — žalibog so mu pa mnogokrat le njene obleke.

Pust na belo nedeljo.

Jurij: Dober dan Marko!

Marko: Bog daj!

Jurij: Kod si hodil, da te že nisem videl tako dolgo?

Marko: Bil sem v Brdah in sicer v Šmartnem.

Jurij: Po kaj pa?

Marko: Čudno, da ne veš! Šel sem gledat kako uganjajo pust na belo nedeljo.

Jurij: No, to pa mi je novost; kaj takega se ne sliši vsaki dan. Povej mi kako je bilo to!

Marko: Naj ti povem tedaj! Šmartenski fantje so hoteli plesati, a glej šmenta — glavarstvo jim je prepovedalo. »Nič ne de« mislili so fantje, plesali bodemo vendar če tudi imamo šolnee na biks v aržetu niks«. Hoteli so še bolj se izkazat in so naročili laško bando iz Gorice, ker so mislili, da po laškem taktu se bolje skače. — Za potrebo bi bil v Šmartnem Brivec, da bi jih pošteno obril. — Željni so fantje čakali plesa, a kako še-le dekleta. Okoli berjarjov so stale in noge so se jim kar brez godbe privzdigovale. Kako bi ne? Da bi jih videl dragi moj Jurij, kako so bile fest. Vse nafrkane in zafrljene. A uboge revce so čakale, a godbe le še ni bilo. Prišla je sicer a le do šmartanskega ovinka, a tu je orožništvo godee ustavilo. Kako milo so ubogi Šmartenci gledali, ko so godei jim obrnili hrbet. Sedaj vidiš začel se je pravi pustni korso, drugače kot postni torek v Gorici. Ko voditelja sta stopala dva naprej ki sta nesla oni velik boben, držč ga vsak za eno uho; za njima je eden nesel oni dve pokrovači, potom godei po dva in dva; za njimi orožniki in domačini, ki so s petjem in vriskanjem poslavljali se od ubogih Lahončkov. Šmartenci so jih še lepše pozdravili in sicer z konfeturo.

Jurij: No, no! to je pa res nekaj zanimivega.

Marko: Pa to še ni vse.

Jurij: Povej dalje to komedijo!

Marko: Veš, zvedel sem, da so fantje tako žalostni ker niso plesali, da je eden moral v bolnišnico; drugi pa mislijo da na svetu ni nič brez plesa, zato so odšli v samostan k svetem Antonu v Gorici.

Jurij: Z Bogom Marko!

Blaž Smolar.

Ribniški rešetar.

Drüg dan ob trijeh zutraj se je Jür' odpravu na puat, klobaso in kruh v podlako spravu pa se poslovu od Mice. Drobiža v aržet je imu 20 kr.; prgamin al priftošel je pa v omar pozabu, pa je šu na pajnof.

Tist' večjer praj so pa pršl' uradnik' s pajhofa večjerjet h Štambovni Pāpet'; in Pāpe je tistin gaspud' k' karte predaje plačov ze Jürje karto do Lblāne z tim pogojem de bua plačano karto brez kake opazke brezplačnu tisti dan k se bua 2 krat pod nusam ubrisov in zgavuru «Še še». Zgudlu se je rajs toku. Jür' se je zestuajn prpālev v Lblāno. Polej je šu pa fruškāt h Štjefan', ajmoht pa kr'h in suj kr'h in klobaso je šparov ze nezaj gredje, tistu je plačov z drobižam. Polej je šu pa malu po majst, in je pr'shu do Krajeeve stacūne, de b' zase an klabük in ze sina ano kapo kūpu pa se je praj potipov če naj priftošelnā dama pozabu. — Oh k'ku še je ustrašu k naj blu debjel'ga dnarje — in kūpu naj polej n'č, in od'shu ne pajnhof. Kukr je gaspud oknu odpro je Jür' hitru rjeku. «Prosim ano karto 3-ga klasa v majstu N. Gaspud m' položi karto in prav'. Vi fot'r prosim 1 fr. 44 kr. — Jür' pa se 3-krat ubriše pod nusam in prav': Še, Še, Še; pa je tu z karto oditi. Gaspud ga je klicov nezaj in de naj da tirjen' dnar pa je spjet se pod nusam brisov in rjeku še še. Gaspud je bin pa ranku izen, pa je poleaje poklieov in polej so Jürji karto vzeli pa v arešt gnal' in tam je bin 2 dni zepr't, polej so ga pa pošupu v majstu N. poslal' do županstva ne občinske struaške. Župan je dobin tisto «maršruato» pa se je jaku smijau, k je vse vajdu od Jürje. — Tist' ž'pan je Štambov Pāpe.

Jür' je bin jaku hud na Pāpeta in se je groziu de ga bua ubil kadar buasta sama, in rjeku je, da tega hu... ne bua n'kul' več ze župana volil.

Črez 2 dni sta se pa na mostu p'r šrang' srječala pa ga je Pāpe (v strahu) prašou: Kako si kaj rajžov v Ljubljan in nazaj? Jür' pa iznu odgovori: Obakrat zastojn a tebe naj pa tulku hud... ozame kolikor gre prosa v 1 mirnik. Pāpe: Zakaj? Jür': Zetu k s' me neplavšov, de s'm se polej z šupam nazaj pripljal pa ne bom jest stroškov plačal ampak jih moraš ti sam. Zdej si me prvič in zadnič nelagal. Veš dosti sem ti dal v gostilni stržit al zdaj pa pri moji krvavi d... nikdar več, ti hu... ti.

P. V.

Ko zvon iz stolpa lin
Budi vsak dan na jed spomin,
Veselja, polen mi obraz
Radosti zdaj je čas.

Ko vprašal bi kedo
Kaj polni mi veselje to;
Naj mene zdaj poslušā
To skrivaj mu ne duša. —

Kjerkoli hodim jaz
Pred sabo vidim vitki staz
Sree ljubezni mi gori
Za njo podam tud kri.

Krasan in ljub obraz
Rudeče lice vsaki čas,
Ji mila bistra so očesa
Kot jasna so nebesa.

Izvedel rad bi to
Ak ona ljubi me zvesto;
Kak v prsih bije ji sree,
Ak name pomni še.

—b—

Misli.

Slovenci naj bi vedno imeli pred očmi, da oni so res le del velike slovanske družine, ne pa «narod» sam zase.

Kulturne in literarne vzajemnosti z drugimi Slovani nam šibkim Slovincem treba, ako hočemo zmagati v velikem boju. . . .

Aškerc.

Marsikateri malodušni Slovence, bi kar obupal, ker ne more pričakati pravične zmage svojega roda. Taki naj pomisli, da ni lahko spodmakniti starega gospodarja raz ognjišča. Le v tem, da se število zavednih Slovencev vsak dan množi — je naše upanje naša prihodnost.

Lahko je Nemcem in Lahom jesti iz sklede, katero so tudi slovanski lončarji pomagali napravljati; a kedar dobimo žlieo v roko posežemo tudi mi do dna. —

Sreča je največja v nadi — najmanjša ob izpolnitvi in — najlepša v spominu.

Prva ljubezen je ponesrečen umetalni ogenj; vsakdo se ga z veseljem spominja.

Kakor je lepše upanje od izpolnjene želje, prav tako nas tudi skrb bolj potare kakor nesreča sama.

Dostojanstvo najbolj zakrije neumnost.

Kdor le pōlovico kake tajnosti zamolči, je nevarnejši od obrekovalea.

Čim bolj ti ljudje zaupajo, tim bolj bodi proti samemu sebi nezaupen. —

Ni umestno na vodeni glavi žareče oglje zbirati.

Če odpreš vrata resnici in laži, ti laž sigurno prva vstopi.

Laskanje pride večkrat iz praznega želodeca, kakor iz polnega srea.

Kdor vse na ljudeh hvale, ta jih ne pozna, kdor pa vse na ljudeh graja, ta jih neče poznati.

Neumnost je vedno, naravna razumnost pa večkrat umetniški izdelek.

Človek raje odpusti svojemu prijatelju napako kakor sovražniku vrlino.

Sleherna pametna misel ima tudi svoj prismojen superlatif.

Ljubezen prežene čas, čas pa ljubezen. —

Kdor hoče poznati človeško ničvrednost mora imeti jako mnogo ali pa prav malo denarja. —

V čem sta si enaka hrvaško-slovenski poslanec v deželnem zboru istrskem in pa zakonski mož?

— V temu, da ne prideta nikdar do besede!

»Kaj je Avstrija?»

— Prebivališče lačnih Italijanov. —

Skoro bo mirovna konferenea, — samo da se pri tem ne — stepejo!

»Zakaj je tržaško namestništvo odbilo rekurs za slovensko šolo?»

Zato, ker ja stvar — zastarela!

»Kdor prosi, nosi«, pravi stari pregovor — a slovenske šole vender — le nimamo! —

»Zakaj se naša vlada ne briga za kiševe razmere?»

Ker jih ima dovolj v Istri in Gorici!

»Kake znamenitosti imate v Kopru?«
— prášal je tujec kmeta, — »Cerkve,
ozke ulice, stare hiše . . . ali, ako se ho-
čete zabavati, moram vam povedati, da
hrvaško-sloveuski poslanci ne zahajajo več
na seje v deželni zbor!« S t k.

Predavanje prof. Boštjana

o kulturi in geografiji.

Zgodovina kulture je nedvomljivo naj-
zanimija zgodovina. Peča se več ali manj
se človekom (homo davkoplačaliensis) in
s njegovimi bližnjimi, ki se nahajajo kakor
on na površini zemlje; zato tudi hočem o
tem predmetu samo površno govoriti. —
Ako pogledamo našo zemljo, to vidimo uže
na prvi pogled, da je ona 20 milijonov
milj oddaljena od solnea, ter da bo karam-
bolirala 13. novembra 1899. z «Falb»-ovim
kometom, ki pa ni prav nič kriv, da se
tako imenuje. — Ker bi pa najhitrejši
brzovlak, kakor znano, potreboval samo
3620 let, da bi prišel od solnea do naše
zemlje, to sledi iz tega se vso natanjčnostjo
teorije «Lepega fanta» o ljubezni do žensk,
da bi moral, — ako bi denes z takim vla-
kom na solnee prišli, — v istem trenutku
oditi vlak iz Kataribe, ko je Abraham
roko svojo uzdignil, da bi Izaka zaklal.

Kakor znano je zemlja okrogla; to
dokazuje uže peta na čevljih. Naša zemlja
je pa tudi zvezda. Glavni smoter zvezd
je, da svetijo. Prej so rabili zvezde za
prorokovanje, zato je tudi Wallenstein to-
liko bitek izgubil. Večkrat mora človek
jako dolgo čakati predno dobi kako zvezdo;
n. pr. Karlie, ki čaka na zvezdo asistenta
uže več let. Mesta na kterih se najdelj
čaka, se imenujejo zvezdarnice. — Da se
bubei v šolah bolj lahko orijentirajo, raz-
deljena je zemlja na grade, ktere pa treba
odpraviti, ker so nevarni brodarstvu. Naj-
veči del zemlje ne sestoji se iz zemlje, am-
pak iz vode; to vidimo posebno v krčmah.

(Pride še.)

»Gospod, sedaj Vas že 3 mesece sle-
herni dan brijem, a danes me še niste
plačali.«

»Kaj?! Vi si upate zahtevati denar
od mene?! Če bi me ne bili obrili vsako
jutro, imel bi danes najlepšo polno brado.

Iz „Čaše opojnosti“.

Pod tvojim oknom, Berta,
sem šel sinoči,
pozdravili so me
na njem cvetovi.
Ah, tvoje cvetke,
me še poznajo, draga,
le ti me nečeš
hvala Bogu!

S t k.

Nemci pravijo: delimo si Slovane,
razdeljene ložje pozobljemo. —

Slovani naj jim odvrnejo: spoznali
smo vas, v slogi bode naš spas.

Ženitev v Borštu.

Dragi Brivče! Kar se je pri nas ne-
davno godilo to moraš tudi ti zvediti in se za-
beležiti, ker bi ti znalo koristiti. Rastlo je
pri nas neko korenje, katero so štiri de-
kleta plele in okopavale. Neka gospodična
od sv. I je zalivala, ona ki je šla v
Mačkovlje ga je z motiko plela in Ma-
rička iz V ga je okopovala. Ko je
bilo korenje že dobršno so ga poslale k
sv. Soboči, ker tukaj v Borštu imamo do-
volj takšnega semena. In res tam doli se
je take odebelil, da ga niso mogli izruti.
Slednič ga je vlak prijel za perje in po-
tegnil ven, ter mu celo nekaj kože odrgnil.
Da bi ga oprala in osnažla poklicali so
Pepco iz B Vže 14 dni ga pere in
snaži. Tako si lahko mislite da je to velik
miren.

Prosim te dragi Brivče pridi ga pe-
gledat tudi ti saj mislimo, da ga imajo
zadosti pri sv. Soboti in tudi v Škednju.

Iz Rojana na «altarju» pod «fe-
ralom». Gospod župnik Jurček je nam
rekel zadnjega aprila, naj molimo za
one, ki nesramne časopise čitajo in pišejo.
Dragi «Brivček» poprašaj ga: Kateri so
isti nesramni listi? Mogoče «L' Amico»,
Piccolo? Na »Edinost« gotovo ne «cika»,
ker jo rad čita na pamet v njegovi «sveti» jezi.

Baje Tebe gospod Brivec «po strani
gleda», ker vé, da znaš boljše briti, nego
vsí njegovi čifutski lažnivi listi?

Mit žnjim ven.

Sv. Ivan pri Trstu.

Miljonar Dreher lahko slepari financeo,
zato pa plačuje svoje delavce tako mastno,

da so vsi debeli kakor prašiči. 88 nov.
na dan je tudi nekaj!

In kakšen star delavec zna, dobiti od
mladega Drejerja tu in tam še poseben šenk
— v dimlje — na mesto penziona, da
bode čutil dokler bo živ.

Na Hrvaškem ni judov. —

Nek hrvaški list piše: V mestu Po-
povac je sodnik — žid, župan jud, taj-
nik — žid; trgovci so judje, — krčmarji
pa izraelci: tudi deželni poslanec Dr. Frank
je žid. Zato so pa vsi občinski berači —
kristjani!!

••

Fantovska.

Dékle kob' vedla ti,
Kaj vse ljubezen stri? —
Bi ne jokala se; —
Vprašala me:
K okeneu kdaj prišel,
Tvojem bom jaz vesel? —
Saj nam ljubezni moč,
Kaže le noč.

Mesec bo bled' sijal,
Jaz tam na «lójtere» stal;
Klicaj te: gori vstan!
Kmalu bo dan.

En poljub ali dva,
Žalost ti zgine vsa;
Če jih je tudi sto:
Škodlo ne bo! —

Jerca poglej me le
Vstani iz posteljee!
Prišel sem k tebi v vas,
Dokler je čas.
Očka če zvejo to,
Babee dab' treba b' lo;
Meni nič, — tebi mar, —
Jokat' nikar!

Botre kar vzamem tri,
Zbrišem ti vse skrbi! —
Zdaj povej, rés če to,
«Lušno» ne bo?

Dévoljub.

Skrb.

Mož: (svoji ženi): «Ali si že slišala
o velikanskem medvedu, ki je že več go-
voje živine raztrgal? Tega bi pa res rad
enkrat srečal!»

Žena: «Seveda; da bi se Ti taka zgo-

dila, kakor govedi! Ali morda misliš da bi tako-le en medved razločil Tebe od bika?! —

Vsem se ne more vstreči.

Gospa: «Le poglej Ana, sedaj si zopet pozabila na pečenko, ker se moraš vedno v ogledalo gledati. Sploh moram reči, da mi vsaki dan slabše ugajaš.

Ana: «Vsem se ne more vstreči! Gospod pa zopet pravi, da sem mu vsaki dan bolj všeč!» —

Mož (piščoč): «Lepo te prosim, bodi vendar malo tiho: Vzpričo Tvojega večnega klepetanja ne pridem niti do ene pametne misli.»

Žena: «Ti pa res mnogo zahtevaš od mene! Sedaj naj Ti celo z moikom pomorem do pametnih mislij.» —

Korajžni Natan.

V puščavo v Saharo
Šel je Natan s svojo Saro.
Razno robo on prodaja,
Ona pa mu le nagaja.
Sara pravi: Natan pazi,
Tod en tiger večkrat lazi.
Ko bi zdaj pritekel s silo
Kaj storil bi z tvojo — milo!
Natan pravi: Tebe — «milo!»
Bi postavil za strašilo
In prepričan sem do cela,
Hitro bi ga kap zadela.
To je rekel modri Natan....
V pričo bil je hišni — satan!
Smelo je govoril Sari
V puščavi v Sahari.

Stk.

Na plesu.

Plesalec (svoji dami): «Gospica, jaz se potim, kakor kak otovorjen osel. Ali se Vam ne godi ravno tako?»

Gospica: «O ne; jaz pripadam k drugemu spolu.»

Neka gospa se je s svojo hčerko sprehajala na morskem obali. Deklica se je igrala ter pala vsled svoje neprevidnosti v morje. Mimoidoč gospod skoči za njo v vodo, jo reši z velikim naporom ter jo naposled prinese materi, ki je sedaj vsa srečna

»Oh«, pravi po kratkem odmoru, »ali bi bili toli prijazni in šli še enkrat v vodo — po slamniki?«

Nekemu krokarju.

»Jaz zares rad krokam dosti
Tud' želodec mi je zvest;
Goba prav'jo da je v meni,
Jaz pa: dost ga morem nest!
Nos rudeč mi pa postaja
Ali kaj me briga to!
Leka sploh ni proti temu
In ga nikdar tud ne bo.
Pil ga bom za to prav pridno,
Dokler dnareev v žepu bo.
Da se nos moj vsaj promeni
V lepo barvo — višnjevo!«

Branski.

Darvinizem.

Pri delu se človek kot medved poti,
Potenje pa vedno mu to naredi,
Da žejnega čuti se prav kakor riba,
Kar zopet in vedno ga temu nagiba,
Da v krčmo gre tjakaj, kjer pije kot krava
Seveda le vino — ker voda ni zdrava.
A ko ga popil je šest litrov in pol,
Potem pa pijan je neumen kot vol,
Zaziblje domu se, kjer srečno zaspi,
In groznega drugi dan mačka redi;
Ko tega odpravi, še vedno ni zdrav,
Želodec ker ima še svinjsko narav,
U enkrat ko vendar končan je ta posel,
Prizna človek sam zdaj, češ, res bil je — osel.

Silvester.

Samo sebe...

Pepca Rezko sreča mlado,
Ko na »piazzo« z koškom gre.
Brbljati po njih navadi,
Hitro začneta obe.
A slučajno Pepca zvita
Vidi prstan zlat krasn,
Ki na roki Rezke mlade
Sveti se kot beli dan,
»Al' je diven«, pravi Pepca,
»Koliko si dala zanj?
Kakor v kacega kaprola,
Zaljubila bi se va-nj!«
Rezka skriva prsten krasni,
Al' zastoj je vse — potem...
V uho tiho Pepci pravi:
»Samo — tebi to povem...«

Stk.

DOPISI.

S Kojskega. Dragi Brivec! Tukaj ti hočem tudi jaz sporočiti par novih, da ne bodiš mislil, da nimaš prijateljev tukaj v nasih Brdah; posebno pa v Kojskem. Tako ti povem, da od sedaj naprej ti hočem sporočiti ker tukaj bodeš imel vedno dovolj posla.

Torej vzemi tvoj čak in pak in te bolj ostre britve in škarje in podajse v to »Kojsko vas«, ali ti povem, da bi jo mogli imenovati malo Aleksandrijo pijank. Take so naše dekleta; nekatere gredo po pet, šest let služiti v sveto deželo da bi si kaj grislužile za doto.

Dragi Brivče, ogledi si po naših krčmah ob nedeljah, pa bodeš videl naše dekleta kako so pijane ter kličejo »dopio« za dopijam; vriščeje in prepevajo, da naši fanti se morajo kar skrivati od samega ropota. Tako znajo naše dekleta, posebno opazuj te tukaj in obrij jih do kože, Karolino, Karlinec, Karloto; Marijo, Marjuto, Marjano in tudi par žen ti priporočim, posebno Franeko, Marijo, Marjanco. Tako dragi Brivče se godi vsako nedeljo in praznik in tudi čez teden večkrat.

Še to čast moraš dati nekaterim dekletom, tistem, katere so se ravnale po novi modi. Zakaj veš, zdaj je prišla v Kojsko nova moda, da nobeno dekle ne sme stopiti v zakon, ako se ni poprej dosti najedlo; tako vidiš da na prazni trebuh se ne more nobena poročiti.

Iz Brezovice. Dragi Brivec pride k nam nekeje popraviti, ker nisi »uglih« obril. Pozabil si obriti Muho, ker te ni bilo doma. Tisti dan je šel v Podgorje po jajca. Mislim si, da dopis, ki je prišel dne 20. marca 1899 št. 7, da ga je uložil ravno tisti, ki je hodil od župana do župana in od posestnika do posestnika in prosil, da bi ga stavili za cerkovnika. In res vsi so mu obljubili pa noheden ga ni hotel, ker so ga imeli reveža le za prazen smeh. Tako vidiš držijo besedo naši možje, ki sami vemo, da je težava izmakniti cerkovnika; ali dragi Muha, tudi ti menda ne boš užigal sveč v naši fari. — Če pa hoče gospod duhovnik imeti sedanjega — potrpi mi — potrpi tudi ti, sicer pa te že tako nič ne prša in tudi mu nisi plačal uže 20 let mežnarijo in te ne tirja ker ve, da nimaš nič; kar si pa govoril čez trgoveca, da je svetnik, morda je to plačilo za stare dobrote?

Dragi Brivec, ko prideš v Britof boš videl muho kako bručti, zdaj naprej bo

kaj dela na paši pri živini. — Ako ji pri-
strižeš peroti bo imela tuda čreda več miru
na travi in v hlevu.

Zagorje ob Savi. Ljubi Brivec! pridi
zopet enkrat v našo zagorsko okolico. Naj
prvo bodeš moral obriti narodnjake, ker si
jim še zadnjič obljubil, da jih boš če se
ne poboljšajo — a te »spake« se še vedno
malo med saboj bacajo. Ljubi »Brivec!«
Tu ne smeš rabiti britvo ali škarje, ampak
pipo, katero lahko med potom kupiš. Briti
ti ne bode treba nobenega, samo v en ve-
liki sod bodeš mogel pipo zabiti, da bodeš
potem lahko »nekatermu« vino točil. Se-
veda, da sam tudi ne smeš biti pri tem
žejen. —

Potem začneš pa briti, našega križa-
nega »Miheta«. A ta, ti ima trde »kocine«
na sebi. Ali ne bode usmiljen, to ti rečem
»Brivče!« Kadar boš gotov pa vzemi še
tisto »rašavo — brisačo«, drgni ga toliko
časa, da Ti obljubi, da se odpove nem-
čurskim zahtevam in iz »javnega življenja
izstopi«. Ako Ti da pooblastilo, ali če se
zaveže pod častno besedo, ga nehaj drg-
niti, če pa ne, pa le huje.

Od sv. Jakoba. Pretečeno nedeljo je
bila lepa veselica »Bratovščine sv. Cirila
in Metoda« na šolskem vrtu. — Našega
ljudstva je bilo vse polno: živahnost je
trajala do pozno v noči. — Tudi za dru-
šteno zastavo se je nabrala lepa svota. —
Pozneje smo šli s »Kolaši« v slovensko
krčmo k Mareu v ulici Madonina. Tam so
prepevali, da je bilo res prijetno. Krčmar
pa se je tudi skazal; naš dobro znani na-
rodnjak Samec je prinesel kar na glavi
veliko »majoliko« polno piva, da so
peveci kar sami si natočivali kozarce. —
V spomin lepe majolike s slovenskimi na-
pisi, mislijo prekrstiti to gostilno »krčma
pri majoliki«. No, naša dolžnost bode,
da se tudi večkrat snidemo pri majolki
dobre vinske kapljice.

S Krasa. — U Ivangradu so imeli
shod na sv. križu, ali imeli so veliko za-
prek radi petja, ker komenski peveci štraj-
kujejo že več časa! Ali sreča jim je bila
vsejedno mila, vdobili so dva domača
peveca, dasiravno stare zaveze. Pa tudi
med njima se vname razdor, šlo je za
važno stvar kedo, da bo pel kreda, kedo
pa glorio. K sreči pride organist ter ju
pomiri, da bo eden pel kreda, drugi pa
glorio, a sam bo pa godel mizerere! Se
seboj je privel tudi pevsko društvo »ve-

lika sila«, katerega namen je bil pri ne-
katerih točkah pevceem pripomoči? V sredi
maše pa se odtrže mošnja miloščine mež-
narju, na kar je eden zaklicel da strop
pada. Društvo »velika sila« je drlo prvo
ven, s svojimi smrčečimi basi. Dragi Bri-
vec pridi enkrat obriti ta pevski zbor, da
ne bode motil ljudi v cerkvi s svojimi basi!?

Rastrgana mošnja.

Iz Mestnega vrha pri Ptuj. Pre-
dragi Brivec! Gotovo se Ti čudno do-
zdeva, da Te še nikdo ni k nam pozval,
da bi bril in strigel po Tvoji volji.

Tudi mi imamo dela za Te, in pa še
kako veliko! Zato Te kar hitro prosim,
pridi in obrij tega čudnega možicelna v
»Stadtbergu«, da se še ne bode več
hvalisal se svojo blaženo nemščino.

Napni ušesa, da bodeš čul, a vestno
zatisni očesa, da ne bodeš videl, kar stoji
tukaj zapisanega:

Majvest

Haite Zontag den 14. Maij

in

Gasthaus beim Herrn Joann Brus

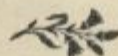
in

Stadtberg,

Kaj ne, da je to tako debelo in gro-
zovitno, da se lahko tiplje, čuje pa naj-
manj v deveto deželo. Pridi, če mogoče
po telegrafu, ker te težko pričakujemo.

Škoflje blizo Divače. Naš župan ima
lepo navado pobirati miloščino za revne
domačine. — Darovi se razdele. Uboge
ženice so hitele domu s polnimi žaklji. —
Vendar pa so se nekatere začudile, da
prišedši domov se je toliko krompirja in
fižola posušilo, da so ga odvagale par ki-
lov manj. — Naš gospod župan je dovolj
bogata, da bi on potreboval »darove«. Tudi
ni misliti, da bi komu kaj hotel ško-
dvati. To ne, pa vendar so si ženice v skr-
beh, da se pri nas še danes taki čudeži
zgode!

Gospa županja je sicer dobra ženica,
ali naj bi si še tako veliko kijkljo kupila
— bode vendar vedno majhna ostala —
kakor jo je Bog ustvaril. Zato pa bi lahko
tudi ona par očenašev zmolila, da bi se
prihodnje leto darovani krompir in fižov
vré ne sušil, ker bi potem res imeli pre-
malo za setev. Brivec k letu povabimo k
delenju zrnja tudi tebe, morda nam odvrneš
sušo.

Letigrami.

Haag. Madjarski odposlanei so prišli
na mirovno konferenco, kakor botri ju-
naške Črnogore. Ko so pa videli, da jim
ni dovoljen vstop, ker je to nalogo prev-
zel sam seveni stric — so od velike jeze
napravili strašni protest.

Rim. Novo ministerstvo misli ponuditi
Kitajski San-Mun, katerega Italija še
nima Avstriji v zameno za Trst, Go-
rico in Dalmacijo. Pogajanja se bodo
vršila na italijanski zemlji v Trebčah.

Listnica upravnštva.

Pomota. Zadnja števil. (13.) Brivec je datirana
z aprilom mesto z 10. majem. — Neljuba pomota
dala bi se a morda zelo težavno opravičiti s tem
da smo bili takrat še v aprilski »luni« in ta je
menda nagajala očem da nismo zapazili pomoto.

Listnica uredništva.

Dragi Janko! Prav imaš, Brivec prinaša
tudi pesmi; a da te niso vse rojene na Parnasu
vemo dobro — Saj marsikdo pošlje svoje poskuse
z opazko: No, za Briveca bo že dobro! Vidiš tako
mislijo briti, naši prijatelji Briveca samega. No, on
ni tako ozko srčen: zatisne levo oko — in usliši
»gorečo željo«, temu mladeniču in onej deklini.
Ali ne vsakikrat.

Ti si poslal »Glasove srca! Ne re-
čem pesni Tvoje so sicer »dobre erotične« a škoda
da je Tvoja Muza takrat tako nesrečno-tužna ka-
kor se mi tudi Ti iz njih odsevaš, da se je bati
če je natisnemo, bi naših devet bravev kateri se
rez zjokal, kar bi pa Briven ne bilo všeč.

Torej oprost, takrat Ti ne moremo vstreči.
— Prijateljski pozdrav!

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na sloven-
skem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v me-
secu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gl.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan
v mesecu in stane na leto 5 gl. — V Trstu ga
prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bu-
kvarna Schwentner po 14 nvč.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovan-
sko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša
dnevna politična vprašanja. Noben slovenski poli-
tikar ne bi smel biti brez teh listov.

Dve Sv. Ivanki.

„Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne faj-
žolne z brunela“. — „Ja, se jih imaste tudi vi
lahko — beiste čedol h **Pepetu Krašovcu** tam naj-
deste takšne ku česte. Dobite na zbiri: z brunela,
se svetlim pontalom, se zametam spret. Tgdi ima
rumene škarpet visoke za zvezat in tudi za otroke,
črne ali kukar se zbereste“. — Ma či je ta Pe-
peta? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši man-
derjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri
cerkvi sv. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu,
vam ga pokažejo.

Jožef Stantič

čevljar v Rosariu.

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinje. V zalogo imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi družega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontoveljskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol
trgovec.

Tobakarica.

Išče se za Trst čedno slovensko dekle, ljubljancanko, z lepim obnašanjem ki govori nemški in je že dobro izučena za tobakarno. Tista ki želi dobiti službo naj se obrne pismeno na vpravnništvo „Brivca“ v Trstu.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali e Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zašč. kapitala. Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

Asikuracije so znašale:
1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 549.000 gld.**

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro **črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.**

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. TRST ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja **razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago.** — Pošilja se na **debelo in drobno.**

Pošiljatve samo na **povzetje**, poso le ostanejo na račun firme odjemalca po pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

☛ Cena olju je od **28** nvč. do **72** nvč. ☛

Kave dobite: **Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamajka, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.**

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

Udani

Novak Miha.

Edino pravi

Paglianov sirup

☛ kri očičšajoč. ☛

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položenu ponuditi, kakov tudi ponuja **deset tisoč lir** vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatijca mora imeti od fabrike depositirav pečat, ki ima obris v modri barvi prilečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si **vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje** (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

☛ Franko pošta naročevalca. ☛

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštaih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
☛ sadje, ribe, vina itd. ☛

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzjetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

☛ Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni. ☛

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Pagliano sirup, ki čišči kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrda **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdjaj ste razumeli.

Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami.

Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrdka

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih svetil za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Pri moj tvrdki
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Čevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarov. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarov, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki pri Skofji Loki št. 19. (Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo žganje, dober okusen brinjevec kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepljiva za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perharc,

lastnik.

